

GANIĆ SIĘ (7) *vb impf*

a *jasne*.

się (4), sie (3).

praes 3 sg gani się (4). ◇ 3 pl ganią się (1). ◇ *fut* 1 sg m będę się ganił (1). ◇ 2 sg m będziesz się ganił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. ganić.

1. *Krytykować siebie, oceniać się negatywnie, źle o sobie mówić* (3) : Bo kto kolwiek fie łam gáni/ bywa chytri ij mierżony. *March*¹ A3v; Sam o łobie na obie łthronie miernie mowić małz, bo będziełzli fie chwalić niczym nie będziełz będziełzli fie ganił, błaznem zołtaniełz. *BielŻyw* 88.

W przeciwstawieniu (1): Kiedy fie ya będę gánił / niebędźyeć mye żadny chwalił. *March*¹ A3v.

2. *Być krytykowanym, ocenianym negatywnie* (3) : Nie pomárli fię ganią, ale żywi, ktorzy pomárłych niepokoią y co iest Bożego onym przypifuią. *CzechEp* 83 *marg*.

Szeregi: »ganić się abo chwalić« (1): Iáłna rzecz ieft iż fię w Pietrze zámykali włzyfcy. [...] Poniewałz w przełożonym lud fię gáni ábo chwali *SkarJedn* 71.

»ganić się i strofować« (1): Gdyż wedle Bogá mowiąc/ nigdy to wyłtěpkie y złym názwano być nie może/ co fię wedle łłowá Bożego dowodnie gáni y łtrofuię. *CzechEp* 89.

3. *Być powodem krytyki [komu]* (1) : Przeto łácno ołądźiłz/ komu fię to gáni/ Komu kołztowny vbior/ á komu záś tani. *ZbyłPrzyg ktv*.

Synonimy: 1. *hańbić, karać się, łżyć się, napominać się, potępiac się, sromocić się, strofować się*; 2. *hańbić, karać się, łżyć się, napominać się, potępiac się, sromocić się, strofować się*.

Formacja współrdzenna: zganić się.